

<p>8 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9). Τροπάρια</p> <p>Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἔρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.</p> <p>Ἡ θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ῥόδων, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόφραστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὥσπερ δὲ πληκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.</p> <p>Τῆ βροντοφώνῳ σου γλώττη ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρουτον λόγον, Θεῶ Ἥγαπημένε, κράζεις ἀεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.</p> <p>Δόξα...</p>		<p>8 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια.</p> <p>Αὐτός πού ὑπῆρξε θεατῆς τῶν ἀποκαλύψεων πού δέν λέγονται, καὶ ἐξηγητῆς τῶν οὐρανίων Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ὁ υἱός τοῦ Ζεβεδαίου, γράφοντας γιά μᾶς τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἐκπαίδευσεν νά θεολογοῦμε τόν Πατέρα καί τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα.</p> <p>Ἡ θεοκίνητη λύρα τῶν οὐρανίων ὕμνων, αὐτός ὁ συγγραφέας τῶν Μυστηρίων, τό θεόπνευστο στόμα, ψάλλει χαρμόсуна τό ἄσμα τῶν ἀσμάτων κινώντας τά χεῖλη ὡς χορδές, κινώντας τή γλῶσσα ἐπάνω καί κάτω ὡς πληκτρο, καὶ πρεσβεύει, γιά νά σωθοῦμε ἐμεῖς.</p> <p>Μέ τή βροντόφωνή σου γλῶσσα ἀνακηρύττοντας τό μυστηριώδη λόγο τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, ἀγαπημένε τοῦ Θεοῦ, κράζεις πάντα, ἀνοιγοκλείνοντας τά χεῖλη, τό κήρυγμα: «Στήν ἀρχή ὑπῆρχε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ», καί φωτίζεις σάν μέ δαδί κάθε ἄνθρωπο πρὸς τή γνώση τοῦ Θεοῦ.</p> <p>Δόξα Πατρί..</p>
---	--	--

<p>Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρῶτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθις δέ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος, σοφιστικοῦ ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.</p> <p>Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11). Ἀναγνώσματα. Α'. Καθολικὴ Ἐπιστολή τοῦ Ἰωάννου. (Γ'. 21-24). Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρηρησίαν ἔχομεν πρὸς</p>		<p>Τὸν υἱὸ τῆς βροντῆς, τὸ θεμέλιο τῶν θεϊκῶν λόγων, τὸν ἀρχηγὸ τῆς Θεολογίας καὶ πρῶτο κήρυκα τῆς ἀληθινῆς σοφίας τῶν δογμάτων τοῦ Θεοῦ, τὸν ἠγαπημένο καὶ παρθένο Ἰωάννη, ἃς τὸν τιμήσουμε ἔμεῖς ἢ γενιά τῶν ἀνθρώπων, ὅπως εἶναι χρέος μας. Διότι αὐτός ἔχοντας ἀκατάπαυστα τὸ Θεὸ μέσα του διδάξε τὸ «ἐν ἀρχῇ», δηλαδή τὴν προαιώνια ὑπαρξὴ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀμέσως ὅτι εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ μετὰ ἀπ' αὐτό, ὅτι εἶναι ἴσος μὲ τὴν οὐσία, τὴ φύση, τοῦ Πατρὸς, δείχνοντας ἔτσι σ' ἐμᾶς τὴν ὀρθοδοξία τῆς Ἁγίας Τριάδος· καὶ ὅτι εἶναι Δημιουργός μαζί μὲ τὸν Πατέρα, καὶ ὅτι ἔχει μέσα του ζωὴ· Ἐδειξε σ' ἐμᾶς, ὅτι ὁ ἴδιος, ὁ Χριστός εἶναι φῶς ἀληθινό. Ὡ θαῦμα πού δημιουργεῖ ἀπορία καὶ πρᾶγμα πού ἐκπλήττει ὅτι δηλαδή, ἐνῶ ἦταν γεμάτος ἀπὸ ἀγάπη, ἐγινε γεμάτος καὶ ἀπὸ τῆ Θεολογία μὲ δόξα καὶ τιμῇ καὶ πίστη, ὑπάρχοντας θεμέλιο τῆς καθαρῆς (ἀκέραιας) πίστεως μας· Διὰ τῆς ὁποίας εἶθε νὰ ἐπιτύχοιμε τὰ αἰώνια ἀγαθὰ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως.</p> <p>Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11). Ἀναγνώσματα. Α'. Καθολικὴ Ἐπιστολή τοῦ Ἰωάννου. (Γ'. 21-24). Ἀγαπητοί, ἐὰν δὲν μᾶς καταδικάζει ἡ καρδιά μας, ἔχομε θάρρος πρὸς τὸ Θεό, καὶ παίρνουμε ἀπ' αὐτόν</p>
---	--	--

τὸν Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασι εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ. Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι, καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστέ, τέκνια, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν, ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Α'. Καθολικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου.
(Δ'. 111-6).

ὅ,τι ζητοῦμε, διότι τηροῦμε τίς ἐντολές του καὶ κάνουμε αὐτὰ πού ἀρέσουν σ' αὐτόν. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή του, νά πιστεύουμε δηλαδή στοῦ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νά ἀγαποῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὅπως μᾶς ἔδωσε ἐντολή. Καὶ ὅποιος τηρεῖ τίς ἐντολές του, μένει μέσα σ' αὐτόν, καὶ αὐτός, ὁ Χριστός, μένει μέσα σ' αὐτόν, καὶ μέ αὐτό τὸν τρόπο γνωρίζουμε ὅτι μένει μέσα μας, ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο μᾶς ἔδωσε. Ἀγαπητοί, μὴ πιστεύετε σέ κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ νά περνᾶτε ἀπὸ δοκιμασία τὰ πνεύματα, ἐὰν προέρχονται ἀπὸ τὸ Θεό· Διότι πολλοὶ ψευδοπροφῆτες ἐμφανίσθηκαν στὸν κόσμο. Ὡς ἐξῆς νά ἀναγνωρίζετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· κάθε πνεῦμα πού ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος, εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ. Καὶ κάθε πνεῦμα πού δέν ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦλθε ὡς ἄνθρωπος, δέν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ. Αὐτό (τὸ δεύτερο) εἶναι τοῦ Ἀντιχρίστου, πού ἀκούσατε, ὅτι θά ἔλθει· καὶ τώρα εἶναι μέσα στὸν κόσμο. Ἐσεῖς παιδάκια μου προέρχεσθε ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ ἔχετε νικήσει αὐτούς (τούς ψευδοπροφῆτες)· διότι αὐτός πού εἶναι μέσα σας (ὁ Θεός) εἶναι ἀνώτερος, παρὰ αὐτός πού εἶναι μέσα στὸν κόσμο (ὁ διάβολος). Αὐτοὶ προέρχονται ἀπὸ τὸν κόσμο, ἔχουν κοσμικὸ φρόνημα, γι' αὐτό μιλοῦν ἐκ μέρους τοῦ κόσμου, καὶ ὁ κόσμος τούς ἀκούει. Ἡμεῖς προερχόμεθα ἀπὸ τὸ Θεό· ὅποιος γνωρίζει τὸ Θεό, μᾶς ἀκούει· ὅποιος δέν εἶναι τοῦ Θεοῦ, δέν μᾶς ἀκούει.

Α'. Καθολικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου.
(Δ'. 111-6).

Αγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθαύμαθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Α'. Καθολικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου.
(Δ'. 20-21, Ε'. 1-15).

Αγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύτης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγένηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ

Ἀδελφοί, ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἀγάπησε τόσο, ἔχουμε χρέος κι ἐμεῖς, νὰ ἀγαποῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Κανεὶς ποτέ δὲν εἶδε τὸ Θεό. Ἐὰν ὅμως ἀγαποῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὁ Θεὸς μένει μέσα μας, καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι ὀλοκληρωμένη μέσα μας. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο καταλαβαίνουμε, ὅτι μένουμε μέσα σ' αὐτόν καὶ αὐτὸς μέσα μας, διότι μᾶς μετέδωσε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα του. Κι ἐμεῖς οἱ Ἀπόστολοι εἶδαμε καὶ μαρτυροῦμε, ὅτι ὁ Πατέρας ἔστειλε τὸν Υἱὸ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅποιος θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει μέσα σ' αὐτόν, καὶ ὁ ἴδιος μένει μέσα στό Θεό. Κι ἐμεῖς ἐγνωρίσαμε κι ἐπιστέψαμε στήν ἀγάπη πού ἔχει ὁ Θεὸς γιά μᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, καὶ ὅποιος μένει στήν ἀγάπη, μένει μέσα στό Θεό, καὶ ὁ Θεὸς μέσα του.

Α'. Καθολικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου.
(Δ'. 20-21, Ε'. 1-15).

Αγαπητοί, ἐὰν κάποιος πει ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεό, ἀλλὰ μισεῖ τὸν ἀδελφό του, εἶναι ψεύτης· διότι αὐτὸς πού δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφό του, τὸν ὁποῖο βλέπει, πῶς μπορεῖ νὰ ἀγαπᾷ τὸ Θεό πού δὲν τὸν βλέπει; Καὶ αὐτὴ τὴν ἐντολὴν ἔχουμε ἀπ' αὐτόν, αὐτὸς πού ἀγαπᾷ τὸν Θεό, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφό του. Κάθε ἕνας πού πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Μεσσίας, εἶναι γεννημένος πνευματικά ἀπὸ τὸν Θεό· καὶ κάθε ἕνας, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν Πατέρα πού τὸν ἐγέννησε, ἀγαπᾷ καὶ αὐτόν πού γεννήθηκε ἀπ' αὐτόν. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο γνωρίζουμε, ὅτι ἀγαποῦμε τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαποῦμε τὸν Θεό, καὶ τηροῦμε τίς ἐντολές του. Αὐτὴ

τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τροπάρια.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα, πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. Ὅθεν, βροντόφωνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ γράψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ὅντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει γὰρ ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ· ὅθεν καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγάζεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ

εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, νά τηροῦμε τίς ἐντολές του· καὶ οἱ ἐντολές του δέν εἶναι βαρεῖς. Διότι κάθε τί πού προέρχεται ἀπό τό Θεό, νικᾷ τόν κόσμο· καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη, πού νίκησε τόν κόσμο, ἡ πίστη μας. Ποιός εἶναι αὐτός πού νικᾷ τόν κόσμο, ἐάν ὄχι αὐτός πού πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ἐκτενής.... Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τροπάρια.

Ἐλάτε, πιστοί, ἄς στεφανώσουμε σήμερα μέ θεϊκούς ὕμνους τό βυθό τῆς σοφίας καὶ συγγραφέα τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τόν Ἰωάννη τόν ἔνδοξο καὶ ἀγαπημένο· διότι αὐτός ἐβροντοφώναξε· ὁ Λόγος ὑπῆρχε στήν ἀρχή. Γι' αὐτό ἀναδείχθηκε βροντόφωνος στόν κόσμο, ἐπειδὴ ἔγραψε τό Εὐαγγέλιο μέ πολλή σοφία ὁ φημισμένος.

Στίχ. Σέ ὅλη τή γῆ βγήκε ἡ φωνή του καὶ στά πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ λόγια του.

Πράγματι ἐσύ φάνηκες ἀληθινά μέγας φίλος ἐπιστήθιος γιά τό Διδάσκαλο Χριστό· διότι ἔπεσες στό στήθος του (κατά τό Μυστικό Δεῖπνο), ἀπό ὅπου ἄντησες (ἐπῆρες) τὰ δόγματα τῆς σοφίας, μέ τὰ ὁποῖα καὶ πλουτίζεις ὅλη τή γῆ, ὡς Θεολόγος (Προφήτης) τοῦ Θεοῦ· γι' αὐτό καὶ κατέχοντάς τα ἡ λαμπρὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τώρα σκιρτᾷ ἀπό ἀγαλλίαση χαρούμενη.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τή δόξα τοῦ Θεοῦ, καὶ τή δημιουργία τῶν χειρῶν του τήν ἀναγγέλλει τό στε-

στερέωμα.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς, χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπόθητος· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη. Ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος· ὅθεν ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ, Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἡγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα...

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τό Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τό, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς, καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

(Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτικά.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι

ρέωμα (ἢ ἀτμόσφαιρα).

Χαῖρε ἀληθινά, Θεολόγε· χαῖρε ὁ πολυαγαπημένος υἱὸς τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου, διότι ἐσὺ παραστέκοντας στό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ ἄκουσες τῆ θεϊκῆ φωνῆ τοῦ Κυρίου, ὁ ποῖος φώναξε, Νά, τώρα ἡ Μητέρα σου· γί αυτό ὅλοι ὡς θεϊκό Ἀπόστολο τοῦ Χριστοῦ καί ἀγαπημένο σέ μακαρίζουμε.

Δόξα ...

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, ἀφοῦ μνήθηκες στά ἀπόρρητα μυστήρια τῆς σοφίας, κήρυξες ὡς βροντή σ' ἐμᾶς τά δόγματα διατρανώνοντας τό «ἐν ἀρχῇ» στοὺς πιστοὺς· καὶ ἀποβάλλοντας τό «Δέν ὑπῆρχε κάποτε» ἀπέκρουσες τοὺς λόγους τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἔτσι φάνηκες ἐπιστήθιος καὶ ἀγαπημένος φίλος, ὅπως ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλοκήρυκας, καὶ ὁ Μωσῆς, πού εἶδε τό Θεό. Ἐχοντας παρρησία (θάρρος) πρὸς τόν Θεό ἰκέτευέ τον μέ ἐπιμονή γιά τίς ψυχές μας.

Καὶ νῦν ...

(Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16).

Ἀπολυτικά.

Ἀπόστολε ἀγαπημένε ἀπό τό Χριστό τό Θεό, κάνε γρήγορα, γλύτωσε τό λαό, πού στερεῖται ἀπό ἀπολογία· σέ δέχεται, ὅταν σκύβεις καὶ παρακαλεῖς, Ἐκεῖνος πού καταδέχθηκε, νά πέσεις στό στήθος του· αὐτόν ἰκέτευε, Θεολόγε, νά διασκορπίσει καὶ τό

<p>αιτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Απόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>8 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα.</p> <p>Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρησιας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένω, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγωνῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.</p> <p>Δόξα... (Τὸ αὐτὸ). Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου).</p> <p>Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθῆς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν,</p>		<p>ἐπίμονο νέφος τῶν ἐχθρικῶν ἐθνῶν, ζητώντας γιά μᾶς εἰρήνη καὶ τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Απόλυσις. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).</p> <p>8 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα.</p> <p>Ἀφοῦ ἔπεσες στό στήθος τοῦ Ἰησοῦ, γιατί εἶχες θάρος ὡς Μαθητῆς, ἐρώτησες, ποιός εἶναι ὁ προδότης σου, Κύριε; καὶ ἐπειδὴ ἦσουν ἀγαπημένος Μαθητῆς, ἔνδοξε, σοῦ τόν ὑπέδειξε καθαρά μέ τόν ἄρτο. γί' αὐτό, ἐπειδὴ μνήθηκες στά ἀπόρητα (γνώρισες τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ), διδάσκεις στά πέρατα τὴ σάρκωση τοῦ Λό- γου τοῦ Θεοῦ, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε στό Χρι- στό τό Θεό, νά δωρίσει ἄφεση ἁμαρτιῶν σ' αὐτούς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἀγία μνήμη σου.</p> <p>Δόξα... (Τὸ ἴδιο). Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου).</p> <p>Ἄς τιμήσουμε, πιστοί, τὴ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου· διότι ἦλθε σήμερα φωτίζοντας ὅλους σέ ὅλα τά πέρα- τα. Διότι αὐτός ἀναδείχθηκε στό Εὐαγγέλιο ἀληθινός Θεολόγος τοῦ Κυρίου καὶ φίλος. γί' αὐτό καὶ ἀναβλύζει θεραπείες, σ' αὐτούς πού τόν τιμοῦν.</p>
---	--	---

<p>βρούει ιάματα. Δόξα ... (Τό αυτό). Καί νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Αναβαθμοί. Τό Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 9). Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα. Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 33). Εὐαγγέλιον. Κατά Ἰωάννην (ΚΑ'. 15-25). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.</p>		<p>Δόξα... (Τό ἴδιο). Καί νῦν ... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Αναβαθμοί. Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίδα 9). Προκείμενο. Σέ ὅλη τή γῆ βγῆκε ἡ λαλιά του, καί στά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά λόγια του. Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τή δημιουργία τῶν χειρῶν του ἀναγγέλλει ἡ ἀτμόσφαιρα. Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33). Εὐαγγέλιο. Κατά Ἰωάννην (ΚΑ'. 15-25). Τόν καιρό ἐκεῖνο φανερώθηκε ὁ Ἰησοῦς στούς Μαθητές του, ἀναστημένος ἀπό τούς νεκρούς, καί λέγει στό Σίμωνα, τόν Πέτρο· Σίμων, υἱέ τοῦ Ἰωνᾶ, μέ ἀγαπᾶς περισσότερο ἀπ' αὐτούς; Τοῦ ἀπαντᾷ· Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις, ὅτι σέ ἀγαπῶ. Τοῦ λέγει· Βόσκει τὰ ἀρνάκια μου. Τοῦ λέγει πάλι γιά δεύτερη φορά· Σίμων, υἱέ τοῦ Ἰωνᾶ, μέ ἀγαπᾶς; Τοῦ ἀπαντᾷ· Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις, ὅτι σέ ἀγαπῶ. Τοῦ λέγει· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Τοῦ λέγει γιά τρίτη φορά· Σίμων, υἱέ τοῦ Ἰωνᾶ, μέ ἀγαπᾶς; Ἐλυπήθηκε ὁ Πέτρος, γιατί τοῦ εἶπε γιά τρίτη φορά μέ ἀγαπᾶς, καί τοῦ ἀπάντησε· Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις τά πάντα, Ἐσύ γνωρίζεις ὅτι σέ ἀγαπῶ. Τοῦ λέγει· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀλήθεια, ἀλήθεια σοῦ λέγω, ὅταν ἦσουν νεώτερος, ἔζωνες μόνος τόν</p>
---	--	---

Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες, ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς

ἑαυτοῦ σου καὶ περιπατοῦσες, ὅπου ἤθελες, ὅταν ὁμως γεράσεις, θά ἀπλώσεις τὰ χέρια σου καὶ ἄλλος θά σε ζώσει, καὶ θά σε φέρει ὅπου δέν θά θέλεις. Καὶ τό εἶπε αὐτό ἐπισημαίνοντας μέ ποιό θάνατο θά δοξάσει τόν Θεό. Καὶ μόλις τοῦ εἶπε αὐτό, τοῦ λέγει· Ἀκολουθήσε με. Γυρνώντας ὁμως ὁ Πέτρος βλέπει τό Μαθητή πού ἀγαποῦσε ὁ Ἰησοῦς, νά τόν ἀκολουθεῖ, ὁ ὁποῖος καὶ στό Δεῖπνο ἔπεσε στό στήθος τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε· Κύριε, ποιός εἶναι αὐτός πού θά σε παραδώσει; Βλέποντας αὐτόν ὁ Πέτρος λέγει στόν Ἰησοῦ· Κύριε, καὶ αὐτός τί θά γίνε; λέγει σ' αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν ὑποτεθεῖ, ὅτι θέλω νά μένει αὐτός στή ζωή ἕως τῆ δευτέρα παρουσία, τί σχέση ἔχει αὐτό μ' ἐσένα; ἐσύ ἀκολουθήσε με. Διαδόθηκε λοιπόν ἡ φήμη στους ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος δέν πεθαίνει· καὶ δέν εἶπε ὁ Ἰησοῦς ὅτι δέν πεθαίνει, ἀλλά ὑποθετικά εἶπε· Ἐάν θέλω νά μένει ἕως ὅτου ξαναέλθω κατά τῆ δευτέρα παρουσία τί σε νοιάζει; Αὐτός εἶναι ὁ Μαθητὴς πού δίνει τῆ μαρτυρία του γιά ὅλα αὐτά (πού γράφονται σ' αὐτό τό Εὐαγγέλιο) καὶ τά ἔγραψε, καὶ γνωρίζουμε ὅτι ἡ μαρτυρία του εἶναι ἀληθινή. Ὑπάρχουν ὁμως καὶ ἄλλα πολλά πού ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα, ἂν γράφονταν τό καθένα χωριστά, νομίζω, ὅτι οὔτε ὀλόκληρος ὁ κόσμος (μέ τίς βιβλιοθήκες του), θά χωροῦσε τὰ βιβλία πού θά γράφονταν. Ἀμήν.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Τὴν κορυφή τῶν Ἀποστόλων, τῆ σάλπιγγα τῆς Θε-

<p>θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῶ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότης δευτέραν ἔλευσιν, εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἴτησαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.</p> <p>Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... (Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37). Κανόνες. Ἰδιή Α'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 11). (Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Τοῦ Ἀποστόλου.</p> <p>Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη, Ἀπόστολε.</p> <p>Ὑπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἠγαπημένε Χριστῷ. Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.</p> <p>Θεοτοκίον. Ὑπὸ τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταγιγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα,</p>		<p>ολογίας, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, πού ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην στό Θεό, ἔλατε πιστοί, ἄς τὸν τιμήσουμε, τὸν Ἰωάννη τὸν ἔνδοξο, ὁ ὁποῖος μετατίθεται ἀπὸ τῆ γῆ, καὶ δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῆ γῆ, ἀλλὰ ζεῖ καὶ περιμένει τὴ φοβερὴ δευτέρα παρουσία τοῦ Κυρίου, στήν ὁποία, φίλε τοῦ Χριστοῦ μυστικέ καὶ ἐπιστήθιε, ζήτησε νά σέ συναντήσουμε, ἐμεῖς πού μέ πόθο ἐπιτελοῦμε τὴ μνήμη σου.</p> <p>«Σῶσον ὁ Θεός ...». (Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37). Κανόνες. Ἰδιή Α'. Τοῦ Πάσχα. (Σελίδα 11). (Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Τοῦ Ἀποστόλου.</p> <p>Ὡς καθαρὸς ἀγαπήθηκες ἀπὸ τό κορυφαῖο φῶς, τὸν Χριστό, καὶ ἀφοῦ ἀναπαύθηκες στό στήθος του μέ θαρραλέα ψυχῇ, ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τῆς σοφίας προσεῖλκυσες τό φῶς τῆς γνώσεως, μακάριε Ἰωάννη Ἀπόστολε.</p> <p>Θεολογώντας ὑπερφυσικά βρόντησες, ἀγαπημένε στό Χριστό: Στὴν ἀρχὴ ἦταν ὁ Λόγος ζωντανός καὶ ὡς πρόσωπο κοντά στόν Πατέρα του, καὶ ἦταν Θεός ὁ Λόγος, καὶ ἔλαβε σὰρκα ὁ Λόγος, καὶ ἔμεινε Θεός ἀμετάβλητος.</p> <p>Θεοτοκίον. Καταφεύγοντας πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου, ἀποτρέπουμε κάθε καταγιγίδα τῶν πειρασμῶν, ἀγνή· γί' αὐτό καὶ τώρα πεσμένοι στό βάθος τῶν σφαλμά-</p>
---	--	---

<p>πεπτωκότας εις βάθος, πλημμελημάτων ανάγαγε, θείαις σου Ἀγνή παρακλήσεσι. Τοῦ Ὁσίου. Τῷ τοῦ Δεσπότητος πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικῷ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὡσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραϊνόμενος. Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν Ἀρσένιε, ὡς ἁμαρτίας πηγᾶς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Θεοτοκίον. Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν. Ὡιδὴ Γ'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 12-12). Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος. Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὦ Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ</p>		<p>των, σοῦ ζητοῦμε· βγάλε μας, Ἀγνή, ἀπ' αὐτὰ μέ τίς ἱερεῖς σου παρακλήσεις. Τοῦ Ὁσίου. Πειθαρχῶντας στό πρόσταγμα τοῦ Κυρίου, Ἀρσένιε, ἐγκατέλειψες βασιλικὸ πλοῦτο καὶ δόξα, ὅπως ὁ νομοθέτης Μωσῆς· Καὶ ἀποφεύγοντας τοὺς ἀνθρώπους ἔγινες συγκάτοικος τῶν Ἀγγέλων εὐφραϊνόμενος μαζί τους. Ἐσύ Ἀρσένιε, ἀποφεύγοντας τοὺς θορύβους ὡς πηγές τῆς ἁμαρτίας χαλιναγώγησες τὴ γλῶσσα μέ τῇ σιωπῇ· Γί' αὐτό, ἀφοῦ διετήρησες τό νοῦ σέ ἀτάραχη Ἠσυχία, ἔγινες ἀξιοπρεπῆς κατοικία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θεοτοκίον. Δοξασμένα λόγια ἐλέχθησαν μέσα σέ γενεές γενεῶν γιά σένα, ἢ ὅποια χώρες στήν κοιλιὰ σου τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἔμεινες ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία· γι' αὐτό ὅλοι ἐγκωμιάζουμε ἐσένα τὴν προστασία μας μετὰ τό Θεό. Ὡιδὴ Γ'. Τοῦ Πάσχα. (Σελίδα 12-13). (Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Τοῦ Ἀποστόλου. Προερχόμενος ἀπό ψαράδες, χρημάτισες (ὑπῆρξες) ψαράς τῶν ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, σοφὴ Ἰωάννη, ἀδιαφορῶντας γιά τὴ σχέση μέ τὸν πατέρα σου καὶ τὸν κόσμο καὶ ἀκολουθώντας ἀπό θεϊκό ἔρωτα τὸν Κύριο, τό Λόγο τοῦ Θεοῦ. Μέ καθαρὸ τό βλέμμα τῆς ψυχῆς, Θεολόγε, εἶδες τὴν ἀνέκφραστη δόξα τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,</p>
--	--	--

<p>Πατρός μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σάφως τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου, ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνή ῥυσθειὴν κολάσεως.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περιδοξὸν τῆς πρίν, ἐσθῆτος κατεκάλυπτε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοὶ περιποιούμενον.</p> <p>Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδιά, δεδεγμένος ἀρωγὴν, Ἀρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνή μακαρίζομεν.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Καθίσματα. Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν καὶ τὴν</p>		<p>πού εἶναι μονογενῆς τοῦ Πατέρα, διὰ τοῦ ὁποίου σαφέστατα ἔγιναν τὰ πάντα μέ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Καταφεύγοντας στή δική σου προστασία, Θεογεννήτρια Παρθένε, ἀπαλλάττομαι ἀπὸ κάθε ἐπιρροή τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι μέ τίς πρεσβείες σου· ἀλλά, Ἄγνή, εἶθε νά λυτρωθῶ καί ἀπό τή μελλοντική κόλαση.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Πάτερ Ἀρσένιε, τό σκληρό καί φθινό σχισμένο ροῦχο τῆς δικῆς σου φτώχειας, πού μιμοῦνταν τό Χριστό, σκέπαζε τὴν πρίν ἔνδοξη ἐνδυμασία σου κατασκευάζοντάς σου τή στολή τῆς ἄφθαρτης δόξας.</p> <p>Τίς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρικῶν καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, δεχόμενος βοήθεια μέ συντετριμμένη καρδιά ἀπὸ τό Θεό, τίς συνέτριψες, Ἀρσένιε, καί ἔτσι ἔγινες, Πάτερ, νικητής μέ τὴν ταπείνωση.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀναδείχθηκες ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβὶμ καί τὰ Σεραφίμ, Θεοτόκε, διότι ἐσύ μόνο δέχθηκες τόν ἀχώρητο Θεό στήν κοιλιὰ σου, Ἀμόλυντη· Γί' αὐτό ὅλοι οἱ πιστοὶ μέ ὕμνους, ἀγνή, σέ μακαρίζουμε.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Καθίσματα. Ἀφοῦ ἔπεσες στό στήθος τῆς σοφίας (τοῦ Χριστοῦ),</p>
--	--	---

γνώσιν τῶν ὄντων καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγῶν, καὶ ἠσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στυλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε, ὄμβροισ δὲ δακρῦων, παινόμενος ὥφθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θεοφόρε, Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Ωιδὴ Δ'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 14-15).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, σὲ βροντῆσαι πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρός, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διό σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον

καὶ ἀφοῦ ἔμαθες τὴ γνώση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, βρόντησες μέ θεία δύναμη· Στὴν ἀρχὴ ἦταν ὁ Λόγος· Γράφοντας ἔτσι μέ ὠραῖα γράμματα πρῶτος τὴν προαιώνια γέννηση, καὶ ἀνακηρύττοντας σὲ ὄλους τὴ σάρκωση τοῦ Λόγου· γι' αὐτό καὶ ἀφοῦ προσείλκυσες μέ τὴ γλῶσσα ὅπως μέ δίχτυ τὰ ἔθνη, διδάσκεις τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρίσει ἄφεση ἁμαρτιῶν, σ' αὐτούς πού μέ πόθο ἐορτάζουν τὴν Ἁγία μνήμη σου.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἀφοῦ ἀπέφυγες τοὺς θορύβους τῆς ζωῆς, καὶ περνώντας τὴ ζωὴ σου ἠσυχᾶ, νέκρωσες τὰ πάθη καὶ ἀναπτέρωσες τό νοῦ σου πρὸς τό Θεό, καὶ ἔγινες στυλος πύρινος, καὶ φωστῆρας ὄλων τῶν πιστῶν πού σὲ τιμοῦν· Καὶ λιπαινόμενος μέ τίς βροχές τῶν δακρῦων, φάνηκες ὡς κατάκαρπο δένδρο στίς αὐλές τοῦ Κυρίου μας, Ἀρσένιε πού ἔχεις μέσα σου τό Θεό. Πρέσβευε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρήσει συγχώρηση τῶν σφαλμάτων, σ' αὐτούς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν Ἁγία μνήμη σου.

Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Ωιδὴ Δ'. Τοῦ Πάσχα. (Σελίδα 14-15).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἐσένα ὁ Κύριος σὲ ὀνόμασε υἱό τῆς βροντῆς, ἐσένα ἀξίωσε πνευματικά, νά βροντοφωνάξεις τὴν ἀνέκφραστη γέννησή του ἀπό τόν Πατέρα, τὴ θεϊκὴ καὶ ἀκατανόητη· γι' αὐτό, Θεολόγε, γιορτάζουμε

<p>μνήμην, ἐν ὧδαϊς ἐπαξίως δοξάζομεν.</p> <p>Σὺ ἀρετῶν, ἤρθης πρὸς ὕψος, Απόστολε, σὺ κατείδες, δόξα ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς πατράοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἰότητα.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Πανάμωμε, μὴ αἰσχυρθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμαχητον, ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου</p> <p>Σὺ βιαστής, φύσεως ὠφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, πάτερ, καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῷ, καθάπερ οἰκέτη, τῷ ὕπνω ἐγκελευόμενος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.</p> <p>Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει θεοειδῆς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνως τῇ ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ, Ἀρσένιε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις</p>		<p>ἐπάξια μέ ὕμνους τὴν πανηγυρικὴ μνήμη σου.</p> <p>Ἐσὺ ὑψώθηκες στό ὕψος τῶν ἀρετῶν, Απόστολε· ἐσὺ εἶδες καλὰ τὸ Μονογενῆ Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού κάθεται χωρὶς ἀρχὴ στὴν πατρικὴ ἀγκαλιά, νὰ ἀστράφτει μέ δόξα σωματικά, καὶ ἀξιώθηκες, νὰ ἀκούσεις πατρικὴ φωνή, πού μαρτυροῦσε γι' αὐτόν ὅτι εἶναι Υἱός του.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Καταφεύγοντας τώρα στὴ δική σου βοήθεια ἐγώ ὁ ἀχρηστος δοῦλος σου, Παναμόλυντη, ἄς μὴ ντροπιασθῶ· διότι ἐσένα ἔχω προστασία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τεῖχος ἀκατανίκητο· μ' ἐσένα νὰ ἀπολαύσω καὶ τὴ μελλοντικὴ γαλήνη, καὶ νὰ ἐπιτύχω τὴ θεϊκὴ ζωή.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Ἐσὺ φάνηκες βιαστής τῆς φύσεως, Ἀρσένιε, ἐσὺ ὑπέταξες, Πάτερ, τὰ πάθη στὸν ἡγεμονικὸ νοῦ δίνοντας ἐντολές στὸν ὕπνο ὡς ὑπηρέτη σου· γι' αὐτό καὶ σὲ ὀλονύκτιες ἀγρυπνίες κραύγαζες· Δόξα στὴ δύναμή σου, Φιλάνθρωπε.</p> <p>Ἐσὺ Ὅσιε, μέ πόθο ζήτησες τὸ Θεό, ἐσὺ καὶ ὅταν σοῦ ἐμφανίσθηκε, τὸν πόθησες περισσότερο, καὶ ἀφοῦ ἔγινες ὀλόκληρος ὁμοιος μέ τὸ Θεό μέ τὴν κάθαρση, συναναστράφηκες μέ τὸν ποθούμενο, καὶ μέ τὴν ἔνωση μαζί του, γνώρισες τὸν ἀνώτερο ἀπὸ κάθε δυνατότητα κατανοήσεως, Πάτερ Ἀρσένιε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσὺ ὑπάρχεις τὸ καύχημα τῶν πιστῶν,</p>
--	--	--

ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον,
Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν
Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ
σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
Θεοτόκον ἀγνήν, σὲ γινώσκοντας.

Ωιδή Ε'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 16).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Αποστόλου.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμπαν
θεασάμενος, τὸ φῶς τὸ ἄχραντον, καὶ κραθεὶς
τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ
πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη
φωτὶ κατελάμπρυνας.

Ἐπιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως, ὁ
σκιώδης δέδοται, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ
Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττη, γόνε
βροντῆς ἠγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν
Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σύ μου σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ
στήριγμα, καὶ τείχος ἄρρηκτον, καὶ σὲ
προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με
φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης
τοῦ Βελιάρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ,
παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ,
εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδῶς, τὰ
σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς

ἀνύμφευτη, ἐσύ προστάτης, ἐσύ τὸ καταφύγιον τῶν
χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμάνι· διότι φέρνεις τίς προ-
σευχές στον Υἱόν σου, Παναμόλυντη, καὶ σώζεις ἀπὸ
τούς κινδύνους, αὐτοὺς πού μέ πίστη καὶ πόθο, ἀγνή,
σὲ ἀναγνωρίζουν Θεοτόκο.

Ωιδή Ε'. Τοῦ Πάσχα. Σελίδα 16).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Αποστόλου.

Βλέποντας νὰ λάμπει μέσα στό σκοτάδι τοῦ κό-
σμου τὸ ἀκηλίδωτο φῶς, καὶ ἐνωμένος μαζί του μέ τὸν
πόθο, καὶ ἀφοῦ ἔγινες φωστήρας τῆς εὐσεβείας,
Ἰωάννη, καταλάμπρυνες μέ τὸ φῶς τῆς θεολογίας τὰ
γένη τῶν ἐθνῶν τῶν διαφορῶν φυλῶν.

Ἐπειδὴ κατανόησες ὅτι ὁ σκιώδης (ὁ συνεσκιασμέ-
νος, ὁ θαμπός) Νόμος δόθηκε μέ τὸ Μωϋσῆ, ἀλλὰ ἡ
θεία χάρις ἔγινε μέ τὸ Χριστό τὸ Θεό, μέ τὴ γλῶσσα σου
τῆ θεολογική, Υἱέ τῆς βροντῆς ἠγαπημένε,
εὐαγγελίσθηκες (ἐκήρυξες) τὴ Θεότητά του.

Θεοτοκίον.

Ἐσύ εἶσαι σκέπη μου καὶ δύναμη, Πάναγνη, καὶ
στήριγμα καὶ τείχος πού δέ ραγίζει, καὶ σὲ
ἐπικαλοῦμαι· Νύχτα καὶ ἡμέρα φύλαγέ με ἀπὸ κάθε
βλάβη τοῦ σατανᾶ, πού μοῦ ἔρχεται, γιὰ νὰ σὲ δοξάζω
μέ πίστη καὶ πόθο.

Τοῦ Ὁσίου.

Αὐτόν πού μεσολάβησε, Πάτερ, γιὰ τὴν πρώτη
παράβαση τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, τὸν ἀπώθησες μέ
τὴν εὐσεβεία, ἐπειδὴ γνώριζες καλά τίς πονηριές τοῦ
ἐχθροῦ· γι' αὐτό χορεύοντας μέσα στό ἀγνό λιβάδι τῆς

<p>Λειμῶνι τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε. Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησαμένος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν Σταυρὸν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 17). (Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Τοῦ Ἀποστόλου.</p> <p>Ἀνθρακα θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ᾧ καθαρθεὶς τὰ χεῖλη, προφητείας ἠξίωται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.</p> <p>Λόγος ὁ μονογενής, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεὶς ὠράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Φώτισον μου τὴν ψυχὴν, ἢ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε,</p>		<p>ἀπολαύσεως, ἰκέτευε τὸν Κύριο, τὸ Χριστό.</p> <p>Ἀπαρνήθηκες τὸν ἑαυτό σου, ἀφοῦ ἀπαρνήθηκες κάθε ἡδυπάθεια (ἀγάπη τῆς ἡδονῆς), καὶ ἀφοῦ σήκω- σες στοὺς ὤμους τὸ Σταυρὸ σου, Ἀρσένιε, καὶ πόθησες τὸν Χριστό, ἔγινες ἐπάξια στοὺς οὐρανοὺς συγκληρο- νόμος του.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐχοντας μητρικὸ θάρρος πρὸς τὸν Υἱὸ σου, Πάνα- γνη, σὲ παρακαλοῦμε, μὴ παραβλέψεις τὴ φροντίδα γιά μᾶς, πού εἴμαστε ἀπὸ τὸ ἴδιο γένος, διότι ἐσένα καὶ μόνο ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ μποροῦμε, νὰ παρουσιάσουμε στὸν Κύριο ὡς εὐνοϊκὴ ἐξιλέωση (σπλαχνικὴ συγχώ- ρηση).</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. Τοῦ Πάσχα. (Σελίδα 17). (Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Τοῦ Ἀποστόλου.</p> <p>Κάρβουνο θεϊκῆς φωτιᾶς ὡς προεικόνιση εἶδε πα- λαιά ὁ Ἡσαΐας, μέ τὸ ὅποιο, ἀφοῦ καθαρίσθηκε στὰ χεῖλη του, ἔγινε ἄξιος προφητείας· ὅταν ὅμως ἔλαβε σάρκα ὁ Θεὸς Λόγος, μακάριε Ἰωάννη, ἐσὺ ἀναδείχθηκες ἐπιστήθιος φίλος του.</p> <p>Ὁ Μονογενὴς Λόγος πού βρισκόταν στὶς ἀγκάλες τοῦ Πατρὸς, φάνηκε νὰ παίρνει σῶμα, Ἰωάννη μακάρι- ε, καὶ ἐξήγησε σ' ἐσένα σάν σὲ ἀγαπητὸ μύστη (πιστό), ὅτι κανεὶς ποτέ δὲν εἶδε τὸ Θεὸ χωρὶς σῶμα.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Φώτισέ μου τὴν ψυχὴ, Παρθένε Θεοτόκε πανύμνη- τη, ἐσὺ πού γέννησες τὴ λάμψη τῆς δόξας τοῦ Πατρὸς·</p>
--	--	---

Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκός, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ἡρετίσω κλῆρον τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστοῦ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ἡλιος ἐπιφανείς, τὴν ὀλόφυκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτί, βίου καμάτων σου, προμηνύων, περιουγάζειν σοι Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθές, ἢ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοί, πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Μικρὰ συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε τὶς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ἦψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης

διότι οἱ ἀληθινοὶ ὁπαδοί σου (πιστοὶ σου) κατέχοντας τὴ δική σου χάρη ἀπέρριψαν τὶς φλυαρίες τῶν ἀσεβῶν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἀφοῦ νέκρωσες τὸ σαρκικό φρόνημα μέ τὴν ἀπάθεια μέ εὐσέβεια, δέν προτίμησες τὸν ἐπίγειο κλῆρο, Ὅσιε, ἐπειδὴ ποθοῦσες, Πάτερ Ἀρσένιε, τὴν ἀπόλαυση τῆς κληρονομίας τοῦ Χριστοῦ στοὺς οὐρανοὺς.

Ἀφοῦ ἐφανίσθηκε ὁ ἥλιος, κατέπαυσε τὴν ὀλόφυκτια ἀγρυπνία σου, προμηνύοντας, Ἀρσένιε, ὅτι θά σέ περιβάλει μέ τὴν ἀσύγκριτη λάμψη τοῦ πνευματικοῦ Ἡλίου, τοῦ Χριστοῦ, μετὰ ἀπό τοὺς κόπους σου μέσα στή νύχτα τῆς ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ἔχοντας τὴν συμπάθεια, ἐσύ πού γέννησες τὸν φιλάγαθο (φίλο τῆς ἀγαθότητος) Λόγο τοῦ Θεοῦ, σῶσε μας ἀπό κάθε βίαη καὶ δύσκολη περίσταση· διότι ἐσένα μόνο ἔχουμε οἱ πιστοί, πάναγνη Κυρία, προστασία ἀκατανίκητη.

Μικρὴ συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 38).

Κοντάκιον.

Τὰ μεγαλεῖα σου, Παρθένη Μαθητή, ποιός μπορεῖ, νά τά διηγηθεῖ; διότι ἀναβλύζεις θαύματα, καὶ πηγάζεις θεραπείες, καὶ πρεσβεύεις γιὰ τὶς ψυχές μας ὡς Θεολόγος καὶ φίλος τοῦ Χριστοῦ.

Οἶκος.

Τό νά γνωρίζει κανεὶς τὰ οὐράνια ὕψη, καὶ νά

τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ δὲ ἄστρα ἐξαριθμησαί, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἰκανόν, τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν, ἔστεψεν, οὗ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δεῖπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῆς Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἠγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἦτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἡγουν τοῦ μάννα.

Στίχοι. Οὐ βρώσιν, ἀλλὰ ῥώσιν ἀνθρώποις νέμει Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.

Ὀγδοάτη τελέουσι ῥοδισμὸν βροντογόνοιο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τοῦ Πάσχα.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 70-71).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Ἰδιή Ζ'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 19-20).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

ἐρευνᾶ τὰ βάθη τῆς θάλασσας, εἶναι τολμηρό καὶ ἀκατανόητο· καὶ ὅπως δὲ εἶναι καθόλου δυνατό, νὰ μετρήσει κανεὶς τὰ ἄστρα καὶ τὴν ἄμμο τῆς παραλίας, ἔτσι δὲν εἶναι δυνατό, νὰ πεῖ κανεὶς, ὅσα ἔχουν σχέση μέ τόν Θεολόγο· μέ τόσα στεφάνια τόν στεφάνωσε ὁ Χριστός, τόν ὁποῖον ἀγάπησε· στοῦ ὁποῖου τό στήθος ἔπεσε, καὶ στό Μυστικό Δεῖπνο ἔφαγε μαζί του, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος τοῦ Χριστοῦ.

Συναξάριο.

Κατὰ τὴν ὀγδόη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἐπιστηθίου φίλου, ἀγαπημένου καὶ παρθένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· δηλαδή ἡ συλλογὴ τῆς ἀγίας σκόνης, πού προερχόταν ἀπὸ τὸν τάφο του, δηλαδή τοῦ μάννα.

Στίχοι. Ὅχι τροφή ἀλλὰ δύναμη (ὑγεία) χαρίζει τό μάννα τοῦ τάφου σου, Μαθητῆ τοῦ Κυρίου.

Κατὰ τὴν ὀγδόη τοῦ μηνός στολίζουν μέ ῥόδα τὸν υἱό τῆς βροντῆς.

Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα εἶναι ἡ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς μας Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Μέ τίς ἅγιες πρεσβεῖες αὐτῶν, Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.

Καταβασίεις. Τοῦ Πάσχα.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 70-71).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Ἰδιή Ζ'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 19-20).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

<p>Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὦ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καί θεοπνεύστου γεγονῶς ἄγγελος, θεολογίας βοᾶν ἐξεπαιδευσας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Ὡς χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὦ Παμμακάριστε, καὶ ὁ χόρτος χρυσὸς σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται, θεολογοῦντι τὸν Κτίστην, καὶ ψάλλοντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε Μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε, πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυύμνητον.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρων Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίας ἠνέσχου, καὶ εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονῶς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Τὸν θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυσ γνόφον Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν Χριστῷ μνηθεὶς δέ, Πατρὸς</p>		<p>Πρόθυμα βγῆκες ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῆς ὕλης, Παμμακάριστε, καὶ ἐπειδὴ ἔγινες παραστάτης τοῦ Θεοῦ, καὶ κήρυκας θεοπνευστης θεολογίας, μᾶς ἐκπαιδεύεις, νὰ φωνάζουμε· εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν πατέρων μας.</p> <p>Ὡς χόρτο λογάριασες τὸ χρυσάφι καὶ τὸν πλοῦτο, καὶ τὸ χόρτο μὲ θεία ἐνέργεια ἔγινε χρυσάφι γιὰ σένα, πού θεολογοῦσες γιὰ τὸ Θεό καὶ ἔψαλλες· εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν πατέρων μας.</p> <p>Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἐκπορευόμενο ἀπὸ Πατέρα, πού δὲν ἔχει ἀρχή, καὶ ἀποστελλόμενο ἀπὸ σένα χωρὶς διαίρεση, Μονογενὴ Λόγε τοῦ Θεοῦ, στοὺς Ἀποστόλους ἔδωσε ἐντολή νὰ κραυγάζουν· εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν πατέρων μας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Μὲ τὴν ἀνέκφραστη κύηση (ἐγκυμοσύνη σου) μᾶς ἔκανες ἀξίους γιὰ φρικτὰ, ἀνέκφραστα πράγματα, Θεοτόκε· γι' αὐτὸ λύτρωσέ με ἀπὸ τὴ φρικτὴ κόλαση, καὶ κάνε με ἄξιο γιὰ τὴν ἀνέκφραστη χαρά, γιὰ νὰ ὑμνῶ πάντοτε ἐσένα τὴν ἄξια γιὰ πολλοὺς ὕμνους.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Γιὰ νὰ θεραπεύσεις τὴ βλάβη τῶν προηγουμένων ἀρωμάτων, Πάτερ Ἀρσένιε, ἀνέχθηκες δυσσομῖα· καὶ ἀφοῦ ἔγινες μύρο εὐωδίας Χριστοῦ, μὲ τὴ συμμετοχὴ σου στὴ χάρη ἔλεγες· εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας.</p> <p>Ντύθηκες τὸ θεϊκὸ σκοτάδι σωματικά, Πάτερ Ἀρσένιε· ἀλλὰ ἀφοῦ μνήθηκες μὲ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ</p>
--	--	---

ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι μονάδα ἀνύμνησας· εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σου ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυές καὶ συναῖδιον.

Ωιδὴ Η΄. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 21).

(Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡς εὐτρεπὴς καὶ εὐσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστά, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ Χριστὲ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ χαρμονικῶς, ὕμνολογοῦντες βοῶμεν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρὸς με

στή γνώση τοῦ Πατρὸς, πού δὲν ἔχει ἀρχή, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὕμνησες τὴ μία Θεότητα μέσα στὴν Τριάδα φωνάζοντας· εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας.

Τριαδικό.

Θεολογώντας σέ ὁμολογοῦμε ὀρθόδοξα Κύριο μὲν ὄλων, ἀλλὰ ἐνὸς μόνο Μονογενοῦς Υἱοῦ Πατέρα, καὶ ἀναγνωρίζοντας ἓνα Πνεῦμα πού ἐκπορεύεται ἀπὸ σένα, εὐθύ (ἀληθινό), ἀπὸ τὴν ἴδια φύση μ' ἐσένα καὶ αἰώνιο μαζί σου.

Ωιδὴ Η΄. Τοῦ Πάσχα. (Σελίδα 21).

(Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡραία καὶ ἐπίσημη ἡ πανέδοξη μνήμη σου, Εὐγγελιστά, ἔλαμψε στὴν Ἐκκλησία ἀναδίδοντας τὴν εὐωδία τῆς Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ· γι' αὐτὸ χαρούμενοι οἱ πιστοὶ μελωδοῦμε· νέοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψώνετε τὸ Χριστὸ στοὺς αἰῶνες.

Ἐχοντας τὸν Θεολόγο ἀρχηγό τῆς συντροφιάς, ἐσένα, Χριστέ, πού γιὰ σένα διδάσκει θεολογικά αὐτός, σέ ὁμολογοῦμε Θεὸ μαζί μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ὕμνολογοῦντας χαρούμενα φωνάζουμε· οἱ νέοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψώνετε τὸ Χριστὸ στοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Γέννησες τὸ Θεὸ Λόγο, πού ἔλαβε σῶμα, Παναμόλυνη, αὐτὸν ἰκέτευε, νά με ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴ φωτιά·

ρύσασθαι· ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἁμαρτίαις· διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τὴν κολαστικὴν τε, τῆς γεέννης ἔκκαυσιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρῶν ρεύμασιν· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥυσθῆναι, μὴ παύση ἱκετεῦν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστόν, ὃν εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως Ὅσιε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας, ἐν ἧ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικὸν

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40).

Ἰδιή Θ'. (Τοῦ Πάσχα. Σελίς 22-23).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

διότι νά, ὅλη ἡ ζωὴ μου ἔχει δαπανηθεῖ, διότι ὑποδουλώθηκε ὅλη στίς φοβερές ἁμαρτίες· γι' αὐτό σ' Ἐσένα καταφεύγω ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, Παρθένε, καὶ ἐπικαλοῦμαι ἐσένα τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου.

Τὴν ψυχοφθόρα φλόγωση τῶν ἡδονῶν, Ἀρσένιε, καὶ τὴν τιμωρητικὴ καύση τῆς κολάσεως τίς ἔσβησες δυνατά μέ τά ρεύματα τῶν δακρῶν· ἀλλὰ μὴ παύσεις, νά ἱκετεύεις τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου τὸν Χριστό, νά λυτρωθοῦμε ἐμεῖς καὶ ἀπὸ τίς δύο, τὸν ὁποῖο Χριστό δοξολογοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ἑπτὰ φορές, Ὅσιε, ἔκαψες γιὰ σένα τό κάμινι τῆς κατανύξεως ὅπως τῆς Βαβυλώνας, μέσα στό ὁποῖο δροσιζόμενος μέ τό φωτισμό τῆς χάριτος ἐφώναζες· οἱ νέοι δοξολογεῖτε, οἱ ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψώνετε τό Δημιουργό καὶ Λυτρωτὴ σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τριαδικό.

Τὴν τρίφωτη Θεότητα, πού ἐκπέμπει ἐνιαία λάμψη ἀπὸ μία φύση μέ τρία πρόσωπα, τὸν Γεννήτορα (τὸν Πατέρα), πού δέν ἔχει ἀρχή, καὶ τό Λόγο τοῦ Πατρός ἀπὸ τὴν ἴδια φύση καὶ τό Πνεῦμα τό ὁμοούσιο (τῆς ἴδιας οὐσίας), οἱ νέοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψώνετε τὸν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40).

Ἰδιή Θ'. Τοῦ Πάσχα. (Σελίδα 22-23).

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Τοῦ Ἀποστόλου.

<p>Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότης παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον ἀγνήν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ παρθένος ἐγχειρισθείς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.</p> <p>Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ υἱὸν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου</p> <p>Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιοθεὶς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βάτω τυπουμένην φλογοειδεῖ, σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς, πυρίμορφος ὠράθης· διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε.</p> <p>Ἀνέτειλε Χριστὸς σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο, ἐν οὐρανοῖς· μνήμη γὰρ θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ</p>		<p>Στέκοντας κοντὰ στὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου ὁ πιό ἀγαπημένος ἀπὸ τοὺς Μαθητές, τὸ καθαρὸ ὄργανο τῆς Θεολογίας, ἀφοῦ δέχθηκε τὴν ἀγνή καὶ Παρθένο καὶ Θεοτόκο, καὶ ἀφοῦ διετέλεσε φύλακας τῆς ἀμεμπτης Θεοτόκου, τώρα μακαρίζεται ἐπάξια.</p> <p>Ἐπειδὴ ἀγάπησε ὁ καθαρὸς τὴ σεμνὴ καὶ γνήσια ζωὴ σου, ὅτι δηλαδὴ ζοῦσες ἀγγελικὰ ἐπάνω στὴ γῆ, σὲ δέχθηκε ὡς ἀδελφὸ, μακάριε Ἰωάννη, ἀνακηρύσσοντάς σε υἱὸ τῆς δικῆς του Μητέρας, τῆς Θεοτόκου· μαζί μὲ τὴν ὁποία ὅλοι σὲ μακαρίζουμε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Γίνε γιὰ μένα σωτήριος πύργος, Ἀγνή, πού θά ἐμποδίζει τίς φάλαγγες τῶν δαιμόνων, καὶ θά ἐξουδετερώνει τὸ πλῆθος τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν κινδύνων, καὶ θά διώχνει μακριὰ τὴν ἔφοδο τῶν παθῶν καὶ θά μοῦ δίνει καθαρὴ ἐλευθερία, δίνοντάς μου ἐσὺ τὴν ἀφθονία τῶν θεϊκῶν χαρισμάτων.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Ὁ Μωσῆς ἀναδείχθηκε ἀξιοθαύμαστος, ἐπειδὴ ἀξιώθηκε νὰ δεῖ καλὰ συμβολικὰ τὴν ἐγκυμοσύνη τῆς Παρθένου, πού προεικονιζόταν ἀπὸ φλεγόμενη βάτο· κι ἐσὺ, ἀφοῦ ἐνώθηκες ὀλόκληρος μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μὲ ἔκσταση, φάνηκες ὅμοιος μὲ φωτιά, γι' αὐτὸ καὶ ἐπάξια σὲ μακαρίζουμε, Ἀρσένιε.</p> <p>Ἀνέτειλε ὁ Χριστὸς σ' ἐσένα ἀβασίλευτο φῶς, καὶ σὲ ὑποδέχθηκε εὐφροσύνη στοὺς οὐρανοὺς· διότι μὲ τὴ διαρκῆ μνήμη τοῦ θανάτου προσέφερες τὴ ζωὴ σου</p>
--	--	--

προσηγάγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπειλήφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν δέ, πλήρης θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἣτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου.

Τῷ τοῦ Δεσπότητος Ὁσίε, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβῶν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστείαις καὶ τοῖς δάκρυσιν, θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, στάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι' ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. (Τοῦ πεντηκοσταρίου).

ἀκηλίδωτη μέ ἐπιμέλεια· Γί' αὐτό καὶ ἐπάξια ἔλαβες ἀσφαλές κέρδος τῶν κόπων σου, Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φάνηκες, Παρθένε, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ γέννησες ὑπερφυσικά μέ σῶμα, τὸν ἀγαθὸ Λόγο, τὸν ὁποῖο προέβαλε ἀπὸ τῆ δικῆ του καρδιά πρὶν ἀπὸ ὅλους τοὺς αἰῶνες ὁ Πατέρας ὡς ἀγαθός, τὸν ὁποῖο τώρα τὸν τοποθετοῦμε νοερά πέρα καὶ ἀπὸ τὰ σώματα, μολονότι περιβλήθηκε (ντύθηκε) τὸ σῶμα.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Θεολογώντας βροντοφώναξες· Στὴν Ἀρχὴ ἦταν ὁ Λόγος, καὶ ἦταν κοντὰ στό Θεό ὁ Λόγος, καὶ ἦταν Θεός ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· διότι ἀφοῦ ἔγειρες στό στήθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔλαβες (προμηθεύθηκες), μακάριε Θεολόγε, ρεῦμα ζωῆς γεμάτο ἀπὸ θεολογία, ποτίζεις ὅλη τὴν κτίση, ἢ ὁποῖα καὶ σέ ἐγκωμιάζει.

Τοῦ Ὁσίου.

Πειθαρχώντας, Ὁσίε, στό θεϊκό νόμο τοῦ Κυρίου, ἐγκατέλειψες ὅλο τὸν κόσμο, καὶ ἀφοῦ ἔλαβες τὸ σταυρό σου χαίροντας, Πάτερ Ἀρσένιε, ἀκολούθησες αὐτόν, ἀσχολούμενος, φορέα τοῦ Θεοῦ, μέ τίς νηστεῖες καὶ τὰ δάκρυα, καὶ μέ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ὀλονύκτια ὀρθοστασία καὶ ἀγρυπνία, μέ τὴν ὁποῖα, Πάνσοφε, ἐνώθηκες μέ τὴν Ἁγία Τριάδα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. (Τοῦ πεντηκοσταρίου).

<p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια. Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφνης, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγω καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι, καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε. Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ. Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς. Τοῦ Ὁσίου. Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ</p>		<p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43). Τροπάρια. Μακάριε Ἰωάννη Πάνσοφε, μέ τῆ θερμῆ περιουσία τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Χριστὸ φάνηκες ἀπὸ ὅλους τοῦ Μαθητές ὁ πιό ἀγαπημένος ἀπὸ τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἐποπτεύει τὰ πάντα, καὶ κρίνει μέ δίκαιη ζυγαριά ὅλη τὴν οἰκουμένη, φωτισμένος πλούσια μέ τὰ κάλλη τῆς καθαρότητος καὶ τῆς ἀγνότητος ὡς πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχῇ, Θεομακάριστε. Τὸ ἄνθος τῆς παρθενίας, τὸ κατοικητήριον τὸ δεκτι- κὸ γιὰ τίς σεβάσμιες ἀρετές, τὸ ὄργανον τῆς σοφίας, τὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φωτεινότατον μάτι τὸ πάνσε- πτο, τὸν Ἰωάννη, ἅς τὸν ἐγκωμιάσουμε τώρα μέ ὑμνοὺς πνευματικῶν, ὡς ὑπηρέτη τοῦ Χριστοῦ. Πέφτοντας στό στήθος τῆς σοφίας (τοῦ Χριστοῦ) ἀντλησες τὰ νάματα (τὰ νερά, τὰ ρεύματα) τῆς Θεο- λογίας, καὶ πότισες τὸν κόσμον, Ἰωάννη μακάριε, μέ τῆ γνώση τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀφοῦ ξήρανες τὴ θάλασσα τῆς ἀθεΐας καὶ ἔγινες ἔτσι στῦλος καὶ νεφέλη ἔμψυχη, καθοδηγώντας μας πρὸς τὴν ἐπουράνια κληρονομιά. Ὁσίου. Πάτερ Ἀρσένιε, πού σκέπτεσαι θεάρεστα, ἀφοῦ ἀπομάκρυνες τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ τὴν κοσμικὴ σύγχυ- ση, ὀδηγήθηκες στὴν κορυφή, πού ξεπερνᾷ τὸν κόσμον· ἐπειδὴ ἐπόθησες τὴν ἴδια τὴν πηγὴ τῶν ἀγαθῶν,</p>
--	--	--

<p>ὄντως, ἐφετὸν ἔφθασας, οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Ἰσάγγελε παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.</p> <p>Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. (Σελίς 26-28). Ἀπολυτίκια. Τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. Τοῦ Πάσχα. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄιδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης</p>		<p>ἔφθασες αὐτὸ τὸ ἴδιο, τὸ ἀληθινὰ ἐπιθυμητό· ἀπὸ τοῦ ὁποίου τίς λάμπεις φωτιζόμενος, Μακάριε, μέ τις πρεσβεῖες σου ἄρπαξέ μας ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῶν ἀμαρτιῶν.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ἐκήρυξες στὸν κόσμο ὀρθόδοξα, ὅτι ἡ ἀμόλυνη πλευρά τοῦ Χριστοῦ ἀνέβλυσε τὸ αἷμα καὶ τὸ νερό, μέ τὸ ὁποῖο παίρνουμε τὴν αἰώνια ζωὴ γιὰ τίς ψυχές μας.</p> <p>Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. (Σελίδα 26-28). Ἀπολυτίκια. Τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολε ἀγαπημένε ἀπὸ τὸ Χριστὸ τὸ Θεό, κάνε γρήγορα, γλύτωσε τὸ λαό, πού στερεῖται ἀπὸ ἀπολογία· σέ δέχεται, ὅταν σκύβεις καὶ παρακαλεῖς, Ἐκεῖνος πού καταδέχθηκε, νά πέσεις στὸ στήθος του· αὐτὸν ἰκέτευε, Θεολόγε, νά διασκορπίσει καὶ τὸ ἐπίμονο νέφος τῶν ἐχθρικῶν ἐθνῶν, ζητώντας γιὰ μᾶς εἰρήνη καὶ τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. Τοῦ Πάσχα. Μολονότι κατέβηκες σέ τάφο, Ἀθάνατε, ὅμως κατέβαλες τὴ δύναμη τοῦ ἄδη· καὶ ἀναστήθηκες ὡς νικη-</p>
---	--	--

ώς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Α'. Ἐπιστολή τοῦ Ἰωάννου. (Α'. 17).

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)· ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἦ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς

τῆς, Χριστέ Θεέ μας, λέγοντας στίς Μυριφόρες Γυναῖκες τό χαίρετε, καὶ δωρίζοντας εἰρήνη στους Ἀποστόλους σου, Ἐσύ πού δίνεις ἀνάσταση σ' αὐτούς πού ἔπεσαν ἐξ αἰτίας τῆς ἀμαρτίας.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Α'. Ἐπιστολή τοῦ Ἰωάννου. (Α'. 17).

Αὐτό πού ὑπῆρχε ἀπό τὴν ἀρχὴ (ἀπὸ τῆ δημιουργία τοῦ κόσμου), αὐτό πού ἀκούσαμε, αὐτό πού εἶδαμε μέ τά μάτια μας, αὐτό πού παρατηρήσαμε καλά καὶ ἐψηλάφησαν τά χεῖρια μας, θέλω νά πῶ γιά τόν ἐνυπόστατο (προσωπικό) Λόγο τῆς ζωῆς (πού ἔχει μέσα του καὶ μεταδίδει ζωή)· καὶ ἡ ζωὴ φανερώθηκε, καὶ τὴν εἶδαμε καὶ καταθέτουμε τὴ μαρτυρία μας γι' αὐτήν, καὶ σᾶς τὴν ἀναγγέλλομε τὴ ζωὴ τὴν αἰώνια, ἡ ὁποία ὑπῆρχε προαιώνια κοντά στόν Πατέρα, καὶ φανερώθηκε σ' ἐμᾶς· αὐτό πού εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε σᾶς ἀναγγέλλομε, γιά νά ἔχετε κι ἐσεῖς κοινωνία (στενὸ σύνδεσμο) μαζί μας· Καὶ ἡ κοινωνία μ' ἐμᾶς εἶναι κοινωνία μέ τόν Πατέρα καὶ μέ τόν Υἱό του τόν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ σᾶς τά γράφουμε αὐτά, γιά νά εἶναι ἡ χαρὰ μας ὀλοκληρωμένη. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεση, πού ἀκούσαμε ἀπ' αὐτόν καὶ τὴν ἀναγγέλλομε σ' ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεός εἶναι φῶς καὶ δέν ὑπάρχει σ' αὐτόν καθόλου σκοτάδι. Ἐὰν ποῦμε ὅτι ἔχομε κοινωνία μαζί του καὶ περιπατοῦμε στό σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας, λέμε ψέματα καὶ δέν ἔχομε τὴν ἀλήθεια· ἐὰν ὁμως περιπατοῦμε μέσα στό φῶς, ὅπως αὐτός βρίσκεται μέσα στό φῶς, ἔχομε κοινωνία μετα-

<p>ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.</p> <p>Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ἰωάννην. (ΙΘ'. 25-27, ΚΑ'. 24-25). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Ἐἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.</p>		<p>ξύ μας, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία.</p> <p>Εὐαγγέλιο. Κατὰ Ἰωάννην. (ΙΘ'. 25-27, ΚΑ'. 24-25). Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο στέκονταν κοντὰ στὸν Σταυρὸ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητέρας του, ἡ Μαρία, ἡ γυναίκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν βλέποντας τὴ Μητέρα καὶ τὸ Μαθητὴ, πού ἀγαποῦσε, νὰ στέκεται ἐκεῖ κοντὰ, λέγει στὴ Μητέρα του· Κυρία, νὰ ὁ υἱός σου. Ἐπειτα λέγει στοῦ Μαθητῆ· Νὰ ἡ μητέρα σου. Καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα τὴν πῆρε ὁ Μαθητὴς ἐκεῖ ὅπου ἔμενε. Αὐτός ἐστὶν ὁ Μαθητὴς, πού δίνει τὴ μαρτυρία του γι' αὐτὰ καὶ τὰ ἔγραψε· Καὶ γνωρίζουμε ὅτι εἶναι ἀληθινὴ ἡ μαρτυρία του. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἄλλα πολλὰ, πού ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὅποια ἂν γράφονταν λεπτομερῶς, νομίζω ὅτι οὔτε ὀλόκληρος ὁ κόσμος (μέ τις βιβλιοθήκες του) δέν θά χωροῦσε τὰ βιβλία πού θά γράφονταν. Ἀμήν.</p>
---	--	---